

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Låt oss be: Herre, hjälp oss att lyssna till ditt allvarliga budskap, så att det inte går för oss som med städerna kring Gennesarets sjö, utan får veta vad som tillhör vår frid när du besöker oss i dag. Amen.

Text: Matt 11:20–24

20 Sedan började Jesus gå till rätta med de städer där han hade gjort så många av sina kraftgärningar, eftersom de inte hade omvänt sig: 21 "Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! För om kraftgärningarna som gjorts hos er hade gjorts i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha omvänt sig i säck och aska. 22 Jag säger er: Tyrus och Sidon ska få det lindrigare på domens dag än ni.

23 Och du, Kapernaum, ska du kanske bli upphöjd till himlen? Nej, du ska ner i helvetet. För om kraftgärningarna som gjorts i dig hade gjorts i Sodom, skulle det ha stått än i dag. 24 Men jag säger er: Sodomis land ska få det lindrigare på domens dag än du."

Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

I Lukasevangeliets tolfte kapitel talar Jesus om sin återkomst i en liknelse. Han förmanar sina lärjungar att vara beredda så att Människosonen inte kommer och överraskar dem. Ett varnande exempel är en förvaltare som slår tjäna och dricker sig redlöst berusad. Han ska få ett hårt straff, eftersom han visste sin herres vilja. Men den som inte vet sin herres vilja och sköter sig dåligt ska få ett lättare straff. Och Jesus förklarar varför (Luk 12:48):

Av den som fått mycket ska det krävas mycket, och av den som blivit betrodd med mycket ska det begäras desto mer.

Den här regeln ska vi hålla i minnet när vi nu går till dagens text.

De städer som Jesus tillrättavisar så här hårt fanns invid Gennesarets sjö. Det finns bara ruiner kvar av städerna i dag, vilket är ett tragiskt bevis på sanningen i Jesu domsord. Betsaida fanns troligen strax öster om Jordanflodens utlopp i norr. Tre av Jesu lärjungar

kom därifrån: Andreas, Petrus och Filippus. Korasin var beläget uppe på en höjd ca 3 km norrom Kapernaum som låg på den västra sjöstranden.

Just de här städerna var centrum för Jesu verksamhet i Galileen. Det var i närheten av Betsaida som Jesus mättade fem tusen män (Joh 6). Kapernaum beskrivs som hans hemstad. Korasin omtalas inte i andra sammanhang, men eftersom den låg rätt nära Kapernaum hade också dess invånare fått ta del av Jesu predikan och under. Folk hade ju kommit till Jesus i stora skaror från alla håll.

Det finns en märklig jämförelse i vår text. Tyrus och Sidon jämförs med Korasin och Betsaida, och Sodom jämförs med Kapernaum. Tyrus och Sidon var de stora sjöfartsstäderna vid Medelhavskusten, som omnämns i flera profetböcker i GT. T.ex. i Hesekiel finns 2,5 kapitel med domsord mot Tyrus för dess högmod, och ett halvt kapitel mot Sidon.

Och hur det var med Sodom är välbekant från händelserna i Första Mosebok. Det finns ingen stad som är beryktad för mera fruktansvärda synder än Sodom, och därför blev också staden omstörtad genom Guds direkta ingripande.

Hur kan då Jesus säga att det ska bli lindrigare för Tyrus, Sidon och Sodom än för de här städerna som har hört Guds ord och upplevt så många kraftgärningar?

Låt oss gå tillbaka till den regel som vi hörde Jesus ge i Luk 12. Alla de här städerna kring Gennesarets sjö hade fått mycket gott. De hade hört Jesus undervisa. De hade fört till honom alla sina sjuka och han hade botat dem. Likväl stängde de sina hjärtan. De tog emot honom som profet och undergörare, men de tog inte emot honom som sin Frälsare, som Messias. Jesus dömer dem hårt. "Nej, du ska ner i helvetet." Tänk på det här, om du tycker att vi ska akta oss för att skrämja folk med helvetet. Det finns ingen i NT som så starkt har talat om helvetet som Jesus. Det är en plats som han absolut inte vill att vi ska hamna i. Därför har han också gjort allt för att befria oss från det.

Det fanns också folk från Tyrus och Sidon som hade hört Jesus. En kananeisk kvinna har en

tro som Jesus skattar högt (Matt 15). Men den stora massan var hedningar. Sodomiterna hade knappast hört evangelium. Åtminstone berättas det inget om att Lot skulle ha predikat för dem om nådelöftet som han kände till genom Abraham. Därför säger Jesus, att det blir lindrigare för dem på domens dag än för de städer som hade fått så mycket. Visst, de blir straffade, men straffet blir ännu hårdare för de folk som har hört evangelium och inte tagit emot det. Det är det som är dagens huvudbudskap. Låt oss se hur allvarligt det är för oss.

Hur är det med oss?

Våra bygder har varit rikt välsignade under många århundraden. Redan i flera generationer har vi upplevt väckelsetider. Guds ord är verkligen inte sällsynt och vi har rentav hans rena och oförfalskade ord ibland oss. Vi är mera välsignade än vad Luther säger med anledning av Jes 55:6:

Erfarenheten har också lärt oss, att evangelium inte på någon plats predikats rent och klart längre än en mansålder. Så länge de funnits kvar, som predikat det, har det bestått och växt till, men när dessa gått bort, så har också ljuset slocknat, och därefter har sektandar och falska lärare infunnit sig och tagit platsen i besittning.

Det här säger Luther i en tid när mohammedanerna ("turkarna") erövrade allt större områden av Europa. De hade övertagit alla de gamla apostoliska församlingarnas områden i Mindre Asien. Och det som var kvar av Europa hade påven förstört med sin villfarelse.

Tyvärr ser vi också bland oss sanningen i det som Luther säger. Sektandar och falska lärare har gripit omkring sig. Ljuset falnar alltmer och mörkret sänker sig. Guds ord dras i smutsen och det värsta i människan lyfts upp och tillbes i så kallad kultur. Människans inbyggda religiösa strävan och längtan söker efter frid i nyandliga rörelser, samtidigt som islam går framåt som aldrig förr. I arabvärlden sker det ofta med våld och blodiga attacker på de kristna, men här i västeuropa sker det genom en aningslöshet som hotar att ta ifrån oss våra kristna grundvärderingar. Ja, grundvärdering-

arna har blivit rent okristliga. Kristendomen ifrågasätts politiskt, vilket syns bland annat i motstånd mot kristna inslag i skolorna, och den politiskt korrekta jämlikhetsideologin bryter ner gamla hedervärda normer. En öppen bekännelse till allt Guds ord och en radikal omvändelseförkunnelse möter skarpt motstånd och förbjuds rentav.

Vad skulle Jesus ha för budskap till oss i dag?

Vi skulle nog dömas mycket strängt, eftersom vi har fått så mycket. Detta land har varit föremål för så mycken kärlek från Guds sida. Han har gett oss sitt ord i rikligt mått. Han har skonat oss från att likt våra broderländer söder om Finska viken underkastas ateistiskt välde genom underbart beskydd under våra krig.

Och svaret på denna kärlek genom århundraden är att vårt folk i dag har övergett Guds bud. Guds ord är satt på undantag, och det som ännu finns är ofta uppblandat med farlig humanism och laglöshet. Jeremias utrop är riktat precis till oss idag (Jer 22:29):

O land, land, land, hör HERRENS ord!

Jesus skulle nog gråta också över oss, så som han gjorde när han närmade sig Jerusalem, ridande på åsnefölet (Luk 19:42):

Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon.

Verklig frid

Människorna i dag förstår inte verklig frid. Vi har krig i våra grannländer, men vad berör det oss? Den yngre generationen som inte var med om våra egna fruktansvärda krig tar det som en självklar sak att vi lever i välgång, i den s.k. nordiska välfärden. Nu börjar oron spridas när kriget kommit så nära oss. Men vad är fred, som man drömmer om? Man tänker inte på att den verkliga freden inte består i avsaknad av fysiskt våld. Den finns först där samvetet får frid med Gud, när syndaskulden som vi går och bär på är borta. Och problemet är att människorna i dag, trots sekler av kristendomsundervisning, inte vet att de kommer att dömas till helvetet på den yttersta dagen om de inte har Jesus med sig i sitt liv. De falska rösterna som finns i stor utsträck-

ning runt om oss försöker få oss att tro att det blir bra till sist på något sätt. Många drömmer om himlen, men gör det med en förhoppning att Gud ska se mellan fingrarna. Allt ska bli bra till sist, tänker man. Men vilken lögn!

Du, min åhörare, har väl inte missat att det bara finns en väg till himlen, och att den vägen heter Jesus? Det är väl inte så att Jesus gråter också över dig?

Ja, vi borde nog tänka så här: Gud kommer att straffa mig som har hört så mycket Guds ord, som har varit med om så många gudstjänster och läst Bibeln så mycket, och ändå inte tagit det på allvar. Jag har fått mycket, och Gud kommer att utkräva mycket av mig.

Visst är det illa att ha slarvat och svikit Guds kallelse. Och eftersom Guds ord talar om risken att drabbas av helvetet, så är det en verklig risk. Det är just jag som står under domen, så som Korasin, Betsaida och Kapernaum döms i vår text i dag. Vi ska inte ta lätt på så starka varningar. Det är många som har börjat i Anden, som glada kristna, men slutat i köttet, likgiltiga och nöjda med det som världen ger. Och det ska vara en stark varning för oss.

Men låt mig nu göra en sak helt klar: Just i dag har Gud ett ärende till dig! Just i dag vill han ge dig tröst och frid. Han vill inte din ofärd. Jag vill lyfta fram bevis för det i Guds heliga Ord, som inte kan ljuga.

Det första vi hittar i Guds ord är, att han försäkrar dig om att han älskar dig och vill ha dig hem. Det kan jag säga på den grunden att *Gud älskade världen, just för att du inte ska gå förlorad* (Joh 3:16). Och dit hör också du! Han älskade verkligen den värld som har fallit i synd, den värld som tog emot Jesus med hån och torterade honom till döds på korset. Han älskade dig, som inte har älskat honom som du borde, och som är blodröd av synd.

Det andra är, att han har ordnat om att allt som kan göras för att du ska få vara lugn på domens dag och hälsa Jesus med glädje. Jesus betalade bort din syndaskuld när han gick i döden för dig. Han bytte med dig, då han tog din synd på sig och gav dig sin helighet, sin laguppfyllelse, sin rättfärdighet. Han gjorde det utan att först fråga dig vad du vill eller

borde göra. Han har kallat dig till sin i dopet och klätt på dig sin rättfärdighet.

Han säger (Rom 5:8):

Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

Och vidare säger han (Joh 5:24):

Jag säger er sanningen: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet.

Här understryks att det som Jesus har gjort för dig inte kan kompletteras på något sätt av dig, utan det är fullständigt. Det är nåd (Ef 2:8–9):

Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.

Inte av er själva, utan av nåd är ni frälsta. Det är det ord som kan ge oss den verkliga friden. Och det är den nåd som vi ska ta emot, för att spara Jesus den sorgen att han måste gråta över oss i dag, och en dag tvingas att visa bort oss, som han har köpt så dyrt med sitt eget blod.

*Har du i syndens tjänst förspillt
det arv du en gång fått,
hör, hur han kallar dig så mild
och ber dig komma blott!
Och högtidskläder, skor och ring
han har tillreds, ty se,
av dig han väntar ingenting,
blott att dig allt få ge.*

Den här sångversen anspelar på liknelsen om kungasonens bröllop (Matt 22), där gästerna samlas in från gator och gränder, och där de får kungens egna kläder, i stället för sina eländiga egna kläder. Men också i den liknelsen finns en stor sorg. Kungen visar ut en man som kommer i egna kläder. Han tyckte han var tillräckligt fin som han var. Tänk på det, när du hör uttrycket: kom som du är! Du får komma till Jesus med all din synd som du är, men du kan inte bli kvar inför Jesus med din synd. Den måste täckas över med hans rättfärdighet. I dopet blev du klädd i hans rättfärdighets dräkt, och utan den har du inget rum

i himlen. Men med den dräkten på syns inte synden längre. I den dräkten, och bara i den dräkten, kan du komma inför Guds domstol. Och då ska du också höra de välsignade orden: Kom, du min Faders välsignade!

Bön: Tack, käre Jesus, för att också jag har fått en sådan dräkt som passar i himlen! Låt det aldrig gå så att jag föraktar den och går bort från dig och väcker din sorg och vrede. Du min gode Herde, håll mig hos dig med ditt ord så att jag inte går bort från dig. Amen.